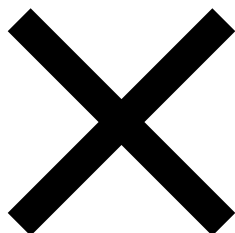

MARIOARA NEDEA

S-a născut la data de 12 iunie 1966 în orașul Panciu, județul Vrancea. A urmat Liceul de Filologie-Istorie din Focșani și apoi a absolvit Facultatea de Drept din București. În prezent este Referent de specialitate la S.C.N. Giurgiu și membră, începând cu anul 2014, a Cenaclului literar „Luceafărul”, din Giurgiu, condus de Dunia Pălănganu.

Debutul literar a avut loc în anul 2014 în revista „Luceafărul”, din Botoșani, cu poezia „Spontaneitate”. A obținut diverse premii, dintre care amintim: Premiul revistei „Luceafărul” din Botoșani (2000), la Concursul național de poezie „Porni Luceafărul”; Premiul postului de radio Craiova la festivalul de poezie „Bilete de papagal” (2002); Premiul al III-lea la Concursul național de poezie „Nichifor Crainic” (Giurgiu - 2000); Mențiune cu media 9 la Concursul internațional de epigramă și poezie „Romeo și Julieta la Mizil” (ediția 2015-2016); Premiul I la Concursul național de poezie „Vara visurilor mele”, organizat de editura și revista „Amurg sentimental” (București - 2016). A publicat două volume: „Simple fantezii” (2016) și „Arca lui Noe” (2017), având în lucru o nouă carte, „Anotimpuri de poezie”.

A participat la realizarea următoarelor antologii de poezie: „Lyrics et prosa” (trei volume), „Antologia antologiilor”, „Pe aleea cuvintelor”, „Dor românesc”, „Limba noastră cea română”, „Provizia de nuferi”.

De asemenea, a avut colaborări și cu următoarele publicații: „Bogdania”, „Confluente literare”, „Cervantes”, „Revista literară Bucovina”, „Orizonturi literare”, „Genius”, „Eminesciana”, „Contraste literare”.

STRUGURI

Sunt strugure în sânul unei toamne.

Mă pârguiește-o rază cabotină.

Mai am destule iminente toane,

Și vreau să mor strivit de-o clandestină

opacă gură de imberb, sonor,

Sticlete ce-mi vânează arogant,

Semințele ideii din covor

de frunze colorate de-un migrant

cocor cu un penaj portocaliu.

Insertii verzi, în ochii de vânat...

Nu l-am văzut și nici măcar nu-l știu,

Decât dintr-un tablou anagramat.

Aș vrea să-l descifrez inopinat

ca pe o piramidă orbitală.

Să-i colorez sărutu-aplatizat,

Cu mustul stors din sfârcuri de vestală.

MAGNETISM

Îmi strănută toamna-n decolteu
cu tablouri dintr-o fostă vară.
Rătăcesc prin sân de curcubeu
și în epitafuri de vioară.
Pașii netezesc iar frunze-n somn.
Dintr-un plic a evadat un timbru.
-Unde te-ai ascuns, stimate domn?
Azi, te simt sălbatec ca un zimbru.
Aș dori un rug de mur să fii
și să ard în flăcările-ți roșii,
Pergamente-n care tu vei ști
să mă protejezi de curioșii
ce-și aruncă ochii în prefața
unui sentiment alambicat.
Mă grăbesc spre tine-n dimineața
când te vei trezi... magnetizat.

TOAMNĂ ÎN NOI

E toamnă-n noi, în dragoste e frig.
Privesc prin ochii cerului mirat.
Azi, zorii mă înțeapă și eu strig
de-atâta roșu-n freamățul scanat.
Au evadat din rai miresme noi.
De mere-mi este plină-nchipuirea.
Și brumele aleargă printre ploi,
Să prindă curcubeu cu privirea.
O veveriță-mprăștie un zvon,
Prin sâmburii retarzi de la amiază.
La noapte vei ascunde într-un con,
Această toamnă ce mă-ncercănează.

CUIB DE CUCI

Un cuib de cuci clocindu-și nerăbdarea
îmi este viața, ceață devorată
de găze tremurând în așteptarea
furtunilor solare ce vor, iată,
Să bântuie prin cordul meu invers,
Printre vertebre înverzite-acerb.
Din nasturii răbdării scot un vers
ce-a-nmugurit în coarnele de cerb.
Sărbătoresc pe rând, sfârșite zile.
Pocale de otrăvuri traversez
spre ecuații ce se vor servile.
Din silogisme, vreau să evadez.

ACEASTĂ TOAMNĂ

Această toamnă are chipul tău.
Cam somnoros, în veșnică uimire.
Mi te strecuri în vise cam mereu,
Și-o să te-nchid cupidă, în privire.

N-o să mai poți nicicum să evadezi
din raiul presărat cu adjective.
Prizonier o să te țin, dar vezi,
Ce faci cu-atâtea gesturi reflexive.
Să nu-ți reprimi iar sentimentul just
pe care l-ai negat într-o instanță.
Ar fi prea dur și prea injust
să mai suport încă-o restanță.
Să-mi spui povești în miez de noapte.
Pe fluturii din mintea mea,
Să nu-i gonești și printre șoapte,
Să-mi dai să gust fatala ta
iubire pură, interzisă,
Pe care-o primăvară verde,
Mi-a strecurat-o indecisă,
în vise ce nu se vor pierde.

ANINARE

Tăcerile din insomnii mă dor.
Și corzile vocale au prins viață
exact la ceasul când îmi mor,
Trei vânătași din dragoste, pe față.
E-atâta primăvară sinucisă
în falsul meu surâs, aplatizat,
în miezul verii-mi ninge și ucisă
mă simt de toana unui condamnat.
Știu să iubesc și să invoc motive.
Știu să te caut și în sud, și-n nord.
Știu să înnod cravata cu native,
periclitare peisaje-n cord.
De mărul lui Adam m-aș anina,
ca o stafidă-n strugurul din must.
O noapte-ntreagă-aș sta și-aș învăța,
cum să pătrund în tine, să te gust!

ECUAȚII

În mine se rezolvă ecuații
și-algebrice, notorii anagrame.
Vin să-mi sărute glezna posedatii
și gheara lunii-mi sapă prin tendoane.
Din emisfere înnodate-n plâns,
se mai anunță ploaie în averse.
Decad imagini sferice în puls,
și turnurile Babel sunt inverse.
Un cerb boncăluiește-n limbi de cuc
și-un biet scatiu îmi șuieră-n vocale
pe limba unui șarpe ce caduc,
își poartă solzii-n agonii mistrale.
Nu mai vorbesc aceleași limbi cifrate
nici cordurile noastre, fără-accent.
Și vor rămâne-n neant, nedescifrate,

INDEPENDENȚA
ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*

idei ucise de-un presentiment.

INDEPENDENȚA ROMÂNĂ

*Independența
prin Cultură*